

เรื่อง ตม๑๓๒๑๗๗ พ.ศ. 2495
และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530

เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองอุบลราชธานี

เรื่อง ตลาดเอกชน

พุทธศักราช 2495

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช 2484 และมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2495 เทศบาลเมืองอุบลราชธานีออกเทศบัญญัติไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลและโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัด ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “เทศบัญญัติเรื่อง ตลาดเอกชน พุทธศักราช 2495”

ข้อ 2. ให้ใช้เทศบัญญัตินี้ในเขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานี เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลและที่ชุมชนในท้องถิ่นแล้ว 7 วัน

ข้อ 3. ในเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า คณะเทศมนตรีเมืองอุบลราชธานี

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐบาลแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ตรวจตราดูแล และรับผิดชอบในการดำเนินการสาธารณสุข ตามบทแห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช 2484 ในท้องถิ่นที่ใช้เทศบัญญัตินี้

“ตลาด” หมายความว่า สถานที่ของเอกชนซึ่งตามปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นที่พักค้าสำหรับขายอาหารประเภทสัตว์ เนื้อ ปลา ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสดเป็นของเสียง่าย แต่ไม่หมายความรวมถึงตลาดนัดซึ่งจัดให้มีขึ้นแห่งละไม่เกิน 12 วัน ในปีหนึ่ง

ข้อ 4. ผู้ใดจะจัดตั้งตลาดเอกชนต้องยื่นเรื่องราวขอรับใบอนุญาต พร้อมด้วยแผนผังแบบแปลนและรายการการปลูกสร้างในสถานที่ ๆ จะตั้งตลาดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ผู้ใดใช้สถานที่หรือที่แห่งหนึ่งแห่งใดเป็นตลาดอยู่แล้วในวันใช้เทศบัญญัตินี้ต้องยื่นเรื่องราวดังกล่าวในวรรคต้นภายใน 90 วัน นับแต่วันใช้เทศบัญญัตินี้

ข้อ 5. เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาเห็นสมควรและเห็นว่าผู้ขอใบอนุญาตได้จัดสถานที่ ๆ ตั้งตลาดและมีเครื่องอุปกรณ์ตลาดต้องด้วยสุขลักษณะตามเงื่อนไขที่บังคับไว้ในข้อ 6 และข้อ 7 แล้ว ก็ให้ออกใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามจำนวนเนื้อที่ของตลาดในอัตราตารางเมตรละ 50 สตางค์ต่อปี แต่ต้องไม่เกินฉบับละ 500 บาท

ข้อ 6. สถานที่ ๆ ตั้งเป็นตลาดและการปลูกสร้างในสถานที่นั้น ต้องจัดให้ได้สุขลักษณะดังต่อไปนี้

(1) ต้องตั้งอยู่ห่างป่าช้า โรงเลี้ยงสัตว์ หรือสิ่งซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าจะเป็นอันตรายแก่สุขภาพไม่น้อยกว่า 100 เมตร

(2) สถานที่และบริเวณพื้นที่ต้องทำด้วยวัสดุถาวร หรือปรับพื้นดินให้แน่นน้ำขังอยู่ไม่ได้

(3) ต้องมีรางระบายน้ำทำด้วยวัสดุถาวร เพื่อรับน้ำให้ไหลไปสู่รางระบายน้ำสาธารณะหรือบ่อเก็บน้ำโสโครกได้สะดวก ตามความเห็นชอบของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(4) ต้องมีทางเข้าของแสงสว่างและทางระบายลมได้เพียงพอ ตามความเห็นชอบของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(5) ที่วางของขายต้องทำเป็นร้าน แท่น หรือโต๊ะด้วยวัสดุถาวร สูงจากพื้นดินไม่ต่ำกว่า 60 เซนติเมตร แต่ต้องไม่ทำที่เก็บของไว้ข้างใต้

(6) ทางเดินในระหว่างร้าน แท่น หรือโต๊ะที่วางของขายต้องมีขนาดกว้างไม่น้อยกว่า 2 เมตร

(7) ต้องทำรั้วหรือประตูกันไว้ เพื่อป้องกันมิให้คนหรือสัตว์เข้าไปพลุกพล่านตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(8) ต้องจัดให้มีส้วม ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ 7. ผู้ตั้งตลาดจะต้องจัดให้มีเครื่องอุปกรณ์จำเป็นสำหรับสุขลักษณะของตลาด ดังต่อไปนี้

(1) ที่รองรับมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล อันได้สุลักษณะให้มีจำนวนเพียงพอตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(2) น้ำสะอาดให้มีปริมาณเพียงพอสำหรับล้างมือ ล้างสินค้าและล้างตลาด

(3) เครื่องอุปกรณ์อื่น ๆ ที่จำเป็นสำหรับสุขลักษณะของตลาด ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ 8. ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตแก้ไขสิ่งปลูกสร้างในสถานที่ ๆ ตั้งตลาด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 9. ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดระเบียบร้านขายของ แท่น โต๊ะ ที่ขังสัตว์ และที่ขายของในตลาด โดยแบ่งออกเป็นหมู่หรือแผนกตามประเภทของอาหารและสิ่งของที่ขาย รวมทั้งประเภทสัตว์หรือตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขแนะนำ และจะต้องควบคุมให้ผู้เข้าขายของในตลาดปฏิบัติตามระเบียบที่ได้จัดไว้แล้ว

ข้อ 10. ผู้รับใบอนุญาตต้องรักษาตลาดตลอดจนของใช้ทั้งหมดให้ต้องสุลักษณะและเรียบร้อย ดังต่อไปนี้

(1) ต้องรักษาส้วมให้ได้สุลักษณะอยู่เสมอ

(2) ต้องจัดการกวาดล้างตลาดให้สะอาดอย่างน้อยวันละ 1 ครั้ง

(3) ต้องจัดการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลในตลาดตามเทศบัญญัติ ว่าด้วยการนั้น หรือตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

- (4) ต้องจัดให้มีโคมไฟ ซึ่งให้แสงสว่างพอจุดไว้ในตลาดในเวลากลางคืน
- (5) คู และมิให้บุคคลใดนอกจากผู้มีหน้าที่เฝ้าตลาดใช้ตลาดเป็นที่หลับนอน
- (6) คู และมิให้ผู้ใดสะสมหรือเก็บสิ่งของสำหรับขายในตลาดในระหว่างเวลาที่ปิดตลาดแล้ว

ข้อ 11. ห้ามมิให้ผู้ใดวางสิ่งกีดขวางในตลาดและตามทางเข้าสู่ตลาด และห้ามมิให้ผู้ใดก่อเหตุรำคาญ ดังต่อไปนี้ในตลาด คือ

- (1) นำแมว ลิง สุนัข สุนัข กระบือ แกะ ม้า โค หรือกระบือ เข้าไปในตลาด (แต่ไม่ห้ามถึงสัตว์ที่นำไปขังไว้ในที่ขังสัตว์เพื่อขายเป็นอาหาร)
- (2) สะสม หมักหมม หรือเททิ้งสิ่งหนึ่งสิ่งใดในตลาดให้สถานที่ที่กรุงรังหรือเป็นที่พาพันธุ์แมลงวันหรือเป็นเหตุให้มีกลิ่นเหม็น
- (3) ก่อหรือจุดไฟไว้ในลักษณะที่เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้อื่น หรือน่ากลัวอันตราย
- (4) ทำให้น้ำสะอาดสำหรับใช้ในตลาดเกิดสกปรกขึ้นจนเป็นเหตุเสื่อม หรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ
- (5) ถ่ายเททิ้งมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลในที่อื่นใด นอกจากที่ซึ่งจัดไว้สำหรับรองรับมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล

ข้อ 12. ผู้เข้าขายของในตลาดต้องมีใบอนุญาต

ในการร้องขอรับใบอนุญาตนั้น ให้ทำเรื่องราวยื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่กำหนดไว้ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควรและผู้ขอใบอนุญาตไม่เป็นผู้ต้องห้ามตามมาตรา 59 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช 2484 ก็ให้ออกใบอนุญาตให้ตามแบบที่กำหนดไว้

ข้อ 13. ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเข้าขายของในตลาดตามประเภทของที่ขายและตามอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้

ผู้เข้าขายของคนใดขายของหลายประเภท ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตในประเภทที่มีอัตราสูงแต่ประเภทเดียว

ข้อ 14. ผู้เข้าขายของในตลาดจะขอเปลี่ยนใบอนุญาต เพื่อขายของประเภทอื่นที่ตนไม่ได้รับอนุญาตก็ได้ โดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม เว้นแต่ถ้าใบอนุญาตที่ขอเปลี่ยนใหม่มีอัตราค่าธรรมเนียมสูงกว่าใบอนุญาตที่ตนมีอยู่แล้วเท่าใด ต้องเสียเพิ่มขึ้นอีกเท่านั้น

ข้อ 15. ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้เฉพาะขายของรายเดียว และให้ใช้ได้เฉพาะผู้รับอนุญาตกับผู้ช่วยขาย ซึ่งระบุนามไว้ในใบอนุญาตไม่เกิน 2 คน เท่านั้น

ข้อ 16. ผู้ใดเป็นผู้เข้าขายของในตลาดอยู่แล้วในวันใช้เทศบัญญัตินี้ แต่ยังไม่ได้รับใบอนุญาตต้องขอรับใบอนุญาตตามข้อ 12 ภายในกำหนด 15 วัน นับแต่วันใช้เทศบัญญัตินี้

ข้อ 17. ในการเข้าขายของในตลาด ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามระเบียบและข้อกำหนดดังต่อไปนี้

- (1) วางสิ่งของที่ขายอยู่ภายในขอบเขตของร้าน แทน โต๊ะ และที่ขายของที่จัดไว้ถ้าวางล้าออกมาให้ถือว่า วางสิ่งของกีดขวางในตลาด
- (2) วางสิ่งของให้ถูกต้องตามที่จัดไว้สำหรับสินค้าประเภทนั้น ๆ
- (3) แต่งกายให้สะอาด และจัดให้ผู้ช่วยแต่งกายให้สะอาด
- (4) ใช้เครื่องปกปิดอาหารและภาชนะหรือเครื่องใช้สำหรับประกอบ หรือปรุงอาหารให้พ้นฝุ่นละอองและแมลงวัน และต้องรักษาเครื่องปกปิดนั้นให้สะอาดและใช้การได้คืออยู่เสมอ
- (5) ใช้น้ำสะอาดในการปรุง แซ่ ล้าง อาหารและภาชนะ
- (6) ใช้ภาชนะและเครื่องใช้ในการบริโภคที่สะอาด และต้องล้างและรักษาให้สะอาดอยู่เสมอ
- (7) ใช้วัตถุที่สะอาด ห่อหรือใส่ของแก่ผู้ซื้อ
- (8) ไม่อ้างหรือใช้บุคคลที่ป่วยหรือมีเหตุที่ควรเชื่อว่าป่วยเป็นโรคติดต่อ หรือโรคผิวหนัง ที่น่ารังเกียจ ทำการประกอบปรุงหรือขายอาหาร
- (9) ทำความสะอาดแก่ร้าน แทน โต๊ะ หรือที่ขายของทุกวันก่อนวางของขาย
- (10) ปฏิบัติการอย่างอื่นให้ต้องด้วยสุจริต ณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ 18. ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตเข้าขายของในตลาด ขาย ทำ ประกอบ ปรุงหรือสะสมอาหารและสิ่งของอย่างอื่นในตลาด เมื่อมีเหตุควรเชื่อว่าตนเป็นโรคติดต่อที่ระบุไว้ดังต่อไปนี้ หรือเมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ตรวจ ปรากฏว่า เป็นพาหะและได้รับแจ้งความเป็นหนังสือแล้ว ว่าตนเป็นพาหะของโรคติดต่อดังต่อไปนี้ คือ

- (1) กามโรค
- (2) วัณโรค
- (3) โรคเรื้อน
- (4) คุชชาราต
- (5) ไข้รากสาดน้อย
- (6) โรคบิด

ข้อ 19. ให้เปิดตลาดได้ตั้งแต่เวลา 04.00 นาฬิกา และให้ปิดตลาดเมื่อถึงเวลา 23.00 นาฬิกา เว้นแต่จะได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในใบอนุญาตให้ตั้งตลาดหรือได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นพิเศษ

ข้อ 20. ผู้ใดตั้งตลาดเอกชนหรือใช้สถานที่หรือที่แห่งหนึ่งแห่งใด เป็นตลาดโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 4 มีความผิดและอาจถูกศาลสั่งห้ามมิให้ใช้สถานที่นั้นเป็นตลาดต่อไปตามมาตรา 77 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช 2484

ข้อ 21. ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ข้อหนึ่งข้อใด มีความผิดตามมาตรา 67 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช 2484

ข้อ 22. ผู้รับใบอนุญาตให้ตั้งตลาดหรือให้ใช้สถานที่หรือที่แห่งหนึ่งแห่งใด เป็นตลาด หรือผู้รับใบอนุญาตให้เข้าขายของในตลาดคนใด กระทำความผิดโดยฝ่าฝืนเทศบัญญัติข้อหนึ่งข้อใด เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้คราวหนึ่งไม่เกิน 15 วัน ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตต้อง ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมา 2 ครั้งแล้ว ถ้าขึ้นกระทำความผิดอีก เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้เพิกถอนใบ อนุญาตเสียแทนการสั่งพักใช้ก็ได้

ข้อ 23. ถ้าปรากฏว่า ผู้รับใบอนุญาตเข้าขายของในตลาดคนใดเป็นโรคติดต่อ หรือเป็น พาหะโรคติดต่อที่ระบุไว้ใน ข้อ 17 ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่า ถ้าอนุญาตให้เข้าขายของในตลาด ต่อไปจะเป็นอันตรายแก่สุขภาพของประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของ ผู้นั้นเสีย

ประกาศ ณ วันที่ 19 เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช 2495

(ลงนาม) ม. กรินชัย

(นายมงคล กรินชัย)

นายกเทศมนตรีเมืองอุบลราชธานี

อนุมัติ

(ลงนาม) สง่า สุวรรณ์

(นายสง่า สุวรรณ์)

ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี

อัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้เข้าขายของในตลาดเอกชน

ลำดับที่	ประเภท	อัตราค่าธรรมเนียมต่อปี		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
1	สัตว์เป็น เช่น เป็ด ไก่ ปลา	1	-	
2	เนื้อสดต่าง ๆ เช่น เนื้อโค เนื้อสุกร ปลา กุ้ง หอย ปู ฯลฯ	1	-	
3	อาหารจำพวกที่มีเครื่องปรุงพร้อม หรือปรุงเสร็จแล้ว ซึ่งผู้ซื้อบริโภคได้ทันที เช่น ข้าวแกง ก๋วยเตี๋ยว เนื้อสะเต๊ะ ขนมต่าง ๆ ผลไม้กวน หรือของอื่นในทำนองที่กล่าวนี้	1	-	
4	ของหมักดอง เช่น ปลาร้า ปลาเจ่า กะปิ น้ำปลา ผักดอง หอยดอง เต้าเจี้ยว หรือของอื่นใดในทำนองนี้	1	-	
5	อาหารแห้งและเครื่องเค็ม เช่น ปลาเค็ม เนื้อเค็ม ไข่เค็ม ผักเค็มต่าง ๆ หอม กระเทียม เกลือ น้ำตาล พริกไทย พริกแห้ง หรือของอื่นในทำนองนี้	1	-	
6	ผลไม้ต่าง ๆ	1	-	
7	ผักสด พืชสดต่าง ๆ เช่น ผักสดต่าง ๆ พริก มะนาว มะเขือ และพืชอื่นใดในทำนองนี้	1	-	
8	เครื่องดื่มต่าง ๆ เช่น ชา กาแฟ นม ไอศกรีม น้ำหวาน น้ำแข็ง หรือของอื่นใดในทำนองนี้	1	-	
9	อาหารกระป๋อง	1	-	

บันทึก
หลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติ เรื่อง ตลาดเอกชน แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530

หลักการ

เพื่อปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมของเทศบัญญัติ เรื่อง ตลาดเอกชน

เหตุผล

โดยที่ได้มีกฎกระทรวง (พ.ศ. 2528) ออกตามความในพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2484 ให้ไว้ ณ วันที่ 23 มกราคม 2528 ได้กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ตั้งตลาดเอกชน และใบอนุญาตให้เข้าขายของในตลาดเอกชนขึ้นใหม่ จึงเป็นการสมควรปรับปรุง แก้ไขเทศบัญญัติ เรื่อง ตลาดเอกชนให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองอุบลราชธานี
เรื่อง ตลาดเอกชน แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และมาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2484 เทศบาลเมืองอุบลราชธานี ตราเทศบัญญัติไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาล โดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. เทศบัญญัตินี้ เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลเมืองอุบลราชธานี เรื่อง ตลาดเอกชน แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530 ”

ข้อ 2. ให้ใช้เทศบัญญัตินี้ในเขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานี เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลแล้ว 7 วัน

ข้อ 3. ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ตั้งตลาดเอกชน ในข้อ 5 และอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้เข้าขายของในตลาดเอกชนท้ายเทศบัญญัติของเทศบัญญัติเทศบาลเมืองอุบลราชธานี เรื่อง ตลาดเอกชน พ.ศ. 2495 และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตท้ายเทศบัญญัติแทน

ข้อ 4. บรรดาใบอนุญาตที่ได้ออกตามเทศบัญญัติเทศบาลเมืองอุบลราชธานี เรื่อง ตลาดเอกชน พ.ศ. 2495 ให้คงใช้ได้ต่อไปจนสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น ๆ

ข้อ 5. ให้นายกเทศมนตรีเมืองอุบลราชธานี มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 20 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2530

(ลงชื่อ) ประจวบ ศรีธีรรัตน์

(นายประจวบ ศรีธีรรัตน์)

นายกเทศมนตรีเมืองอุบลราชธานี

อนุมัติ

(ลงชื่อ) เถกิง เจริญศรี

(นายเถกิง เจริญศรี)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด รักษาการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี

**บัญชีค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ตั้งตลาดเอกชน
และใบอนุญาตให้เข้าขายของในตลาดเอกชน
พ.ศ. 2530**

เลขที่	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม	
		บาท	สตางค์
1	ค่าใบอนุญาตให้ตั้งตลาดเอกชน ฉบับละ	1,500	-
2	ค่าใบอนุญาตให้เข้าขายของในตลาดเอกชน ฉบับละ	4	-